
KEN

2023-2027

RAPORT Z EWALUACJI

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Szkoła Doktorska w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Nazwa szkoły doktorskiej

Szkoła Doktorska w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie

Okres ewaluacji

30.04.2019–10.09.2025

Nazwa podmiotu prowadzącego szkołę dokorską

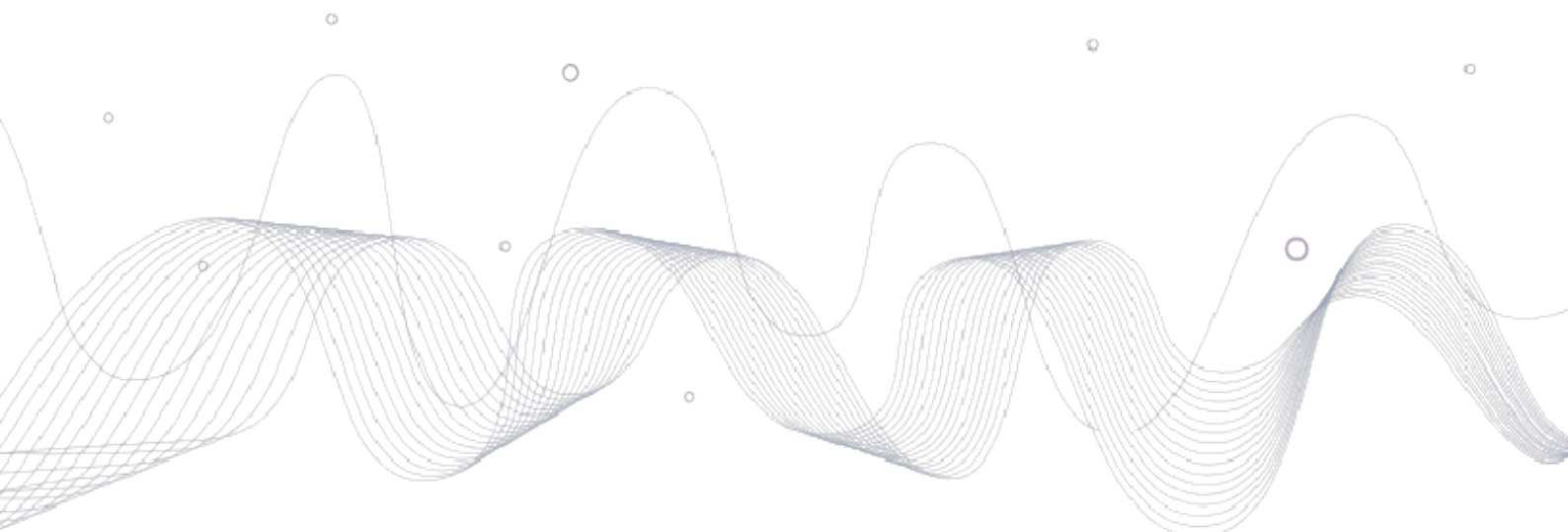
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Podmioty współprowadzące szkołę dokorską (gdy jest prowadzona wspólnie)

-

Data złożenia przez Podmiot raportu samooceny: DD.MM.RRRR

3.12.2025

Skład zespołu oceniającego:

Przewodniczący:

Małgorzata Tarczyńska-Łuniewska

Sekretarz:

Magdalena Osińska

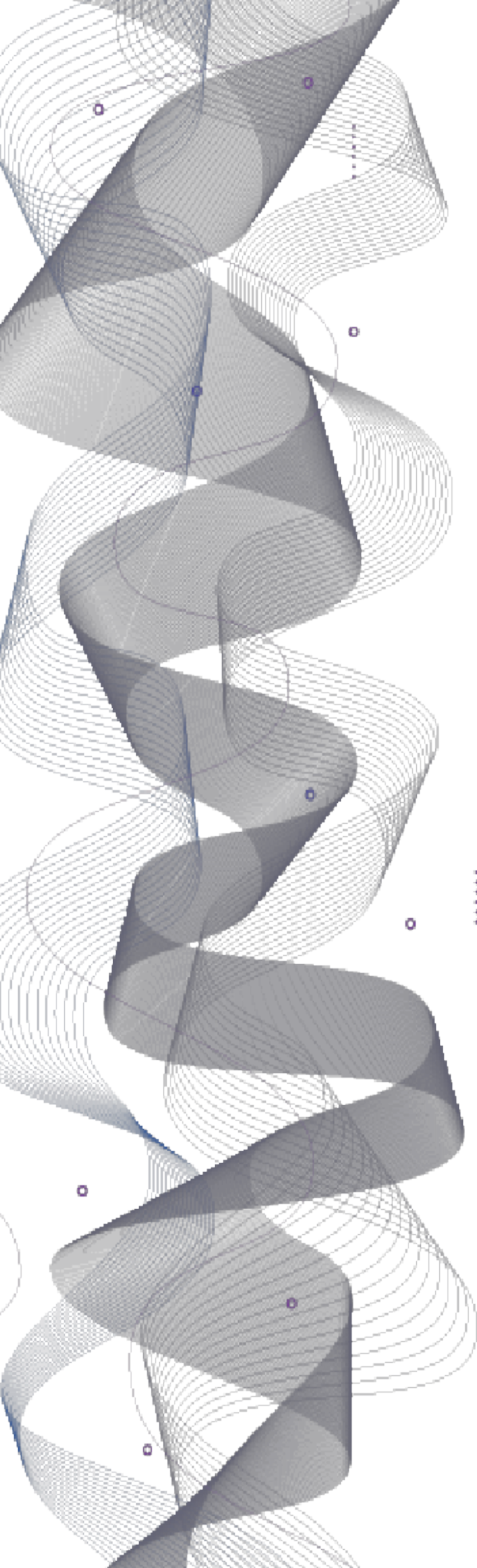
Członkowie:

Paweł Marczak

Gratiela Georgiana Noja

Yuriy Bilan

Opracowano: 25.05.2026

SPIS TREŚCI

I. Ogólne informacje o szkole doktorskiej	5
II. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	7
III. Współpraca podmiotu z samorządem doktorantów	9
IV. Informacje dotyczące szkoły doktorskiej, do których odnoszą się kryteria ustawowe	10
V. Opinia końcowa i rekomendacje	23
VI. Ocena i uzasadnienie	26

I. OGÓLNE INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ

Nazwa szkoły	Szkoła Doktorska w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie
Data utworzenia	2019
Data rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej	1.10.2019
Podmiot współpracujący przy prowadzeniu kształcenia (nie chodzi o podmioty współtworzące szkołę doktorską)	Polski Koncern Naftowy Orlen S.A. Orange Polska S.A. Volkswagen Group Polska British-American Tobacco Polska S.A. PhotoClaim Sp z o.o. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju Pratt and Whitney Kalisz Sp. z o.o. Polski Komitet Olimpijski Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego Narodowy Instytut Kardiologii Stefana kardynała Wyszyńskiego GSK Commercial Sp. z o.o. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PZU S.A. Ministerstwo Finansów Urząd Dozoru Technicznego Fund Team Sp. z o.o. Citibank Europe plc TAURON Polska Energia S.A. Ministerstwo Rozwoju i Technologii
Dziedzina/dziedziny nauki lub sztuki, w której prowadzone jest kształcenie	Dziedzina nauk społecznych (od: 01-01-2018)
Dyscyplina/dyscypliny naukowe lub artystyczne, w których prowadzone jest kształcenie	ekonomia i finanse (od: 01-01-2018) nauki o polityce i administracji (od: 01-01-2018) nauki o zarządzaniu i jakości (od: 01-01-2018)
Nazwa/zakres programu kształcenia	Nauki o zarządzaniu i jakości w dyscyplinie ekonomia i finanse w zakresie finanse in the field Economics and Finance in the scope of Economics with instruction in English nauki o polityce i administracji w dyscyplinie ekonomia i finanse w zakresie ekonomia W dyscyplinie ekonomia i finanse w zakresie ekonomia- profil doktorat wdrożeniowy Nauki o zarządzaniu i jakości - profil doktorat wdrożeniowy Nauki o polityce i administracji - profil wdrożeniowy Nauki o polityce i administracji

	Nauki o polityce i administracji - profil doktorat wdrożeniowy w dyscyplinie ekonomia i finanse w zakresie finanse - profil doktorat wdrożeniowy w dyscyplinie ekonomia i finanse w zakresie ekonomia - profil doktorat wdrożeniowy Ekonomia i finanse w zakresie ekonomia - profil doktorat wdrożeniowy Ekonomia i finanse w zakresie finanse Ekonomia i finanse w zakresie finanse - profil doktorat wdrożeniowy Ekonomia i finanse w zakresie ekonomia
Liczba osób prowadzących zajęcia	185
Liczba doktorantów odbywających kształcenie w szkole doktorskiej (według stanu na dzień 2.12.2025)	198
Liczba promotorów sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 2.12.2025)	125
Liczba promotorów pomocniczych sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 2.12.2025)	18

II. INFORMACJA O WIZYTACJI I JEJ PRZEBIEGU

Wizytacja Szkoły Doktorskiej prowadzonej przez Szkołę Główną Handlową (SZDOK SGH) odbyła się w dniu 03.03.2026 r. i trwała od 8:00 do 17:00. Spotkania odbywały się w pomieszczeniach zapewnionych przez Uczelnię, zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. Ocenie podlegało kształcenie doktorantów w trzech dyscyplinach naukowych: ekonomii i finansach, naukach o zarządzaniu i jakości oraz naukach o polityce i administracji.

Wizyta rozpoczęła się od spotkania zespołu oceniającego z kolegium rektorskim i władzami SZDOK SGH, podczas którego przedstawiono szczegółowy harmonogram. Władze uczelni zaprezentowały najważniejsze kierunki rozwoju kształcenia doktorantów, wśród których priorytetem jest umiędzynarodowienie kształcenia. Ponadto, wskazano na główne wyzwania, związane z kształceniem kadr, a także zaprezentowano znaczenie poszczególnych dyscyplin naukowych w strategii SZDOK oraz całej uczelni. Komisja oceniająca pozytywnie oceniła spotkanie z kolegium rektorskim i władzami SZDOK SGH, bowiem pozwoliło ono nie tylko na uporządkowanie wiedzy na temat funkcjonowania ewaluowanej szkoły doktorskiej, lecz także na strategiczne i merytoryczne wskazanie kierunku wizytacji. Kolejnym punktem było spotkanie z zespołem odpowiedzialnym za przygotowanie raportu samooceny, w tym z przedstawicielami administracji. Podczas spotkania przedyskutowano następujące problemy: efekty uczenia się sformułowane dla poziomu 8 PRK oraz adekwatność programu kształcenia, sposoby weryfikacji efektów uczenia się, w tym jakość oceny śródkresowej, kwalifikacje kadry dydaktycznej, jakość procesu rekrutacji i opieki naukowej, wsparcie udzielane doktorantom, zakres i skalę umiędzynarodowienia oraz skuteczność kształcenia. Spotkanie to pozwoliło na doprecyzowanie i wyjaśnienie wstępnych spostrzeżeń, opartych na analizie dokumentów przygotowanych przez SZDOK. W kolejnym punkcie programu wizytacji, zespół oceniający spotkał się z kadrą dydaktyczną i opiekunami naukowymi oraz przedstawicielami rad naukowych ocenianych dyscyplin. Spotkanie pozwoliło na podzielenie się opiniami na temat funkcjonowania szkoły z perspektywy osób prowadzących kształcenie i nadzorujących je merytorycznie. Następnie zespół ocenił dokumentację doktorantów, a zwłaszcza losowo wybrane indywidualne plany badawcze i wyniki ocen śródkresowych. W kolejnym punkcie odbyło się spotkanie z doktorantami oraz przedstawicielami samorządu doktorantów, które miało na celu zebranie opinii na temat organizacji i jakości kształcenia, funkcjonowania szkoły i współpracy z promotorami oraz władzami uczelni. Wizytację zakończyło spotkanie podsumowujące zespołu oceniającego oraz spotkanie końcowe z władzami SZDOK, podczas którego poinformowano o dalszych etapach procesu oceny. Obecność podczas spotkań była zadowalająca; wcześniejsze wyjścia uczestników, którzy wcześniej informowali o innych obowiązkach, zdarzały się sporadycznie. Szczególnie liczna była reprezentacja doktorantów z różnych lat, różnych dyscyplin i różnych państw. Rekomenduje się monitorowanie frekwencji na spotkaniach, zwłaszcza w przypadku pracowników prowadzących kształcenie.

SZDOK SGH zapewniła pełny dostęp do wymaganej dokumentacji. Uczestnicy spotkań udzielili wyczerpujących odpowiedzi na większość pytań zadanych przez zespół oceniający. W trakcie wizytacji, na miejscu dokonano weryfikacji kluczowych dokumentów potwierdzających prawidłowe funkcjonowanie szkoły. Zespół zapoznał się z Indywidualnymi Planami Badawczymi (IPB) doktorantów, protokołami ocen śródkresowych, a także dokumentacją posiedzeń komisji rekrutacyjnych. Przedstawiono także dokumenty potwierdzające umiędzynarodowienie szkoły, wyniki ankiet dotyczących jakości kształcenia wypełnianych przez doktorantów, monitoring

karier absolwentów, potwierdzenia dostępności infrastruktury oraz informacje dotyczące doboru kadry prowadzącej kształcenie.

Podczas wizytacji zespół oceniający uzyskał wyczerpujące informacje, pozwalające na sformułowanie oceny dla poszczególnych kryteriów, tj.:

- adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja,
- sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK,
- kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej,
- jakość procesu rekrutacji,
- jakość opieki naukowej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej,
- rzetelność przeprowadzenia oceny śródkresowej,
- umiędzynarodowienie,
- skuteczność kształcenia doktorantów,
- współpraca podmiotu z samorządem doktorantów.

Przygotowane przez SZDOK SGH opisy służące ocenie spełnienia powyższych kryteriów były kompletne i wyczerpujące, choć w niektórych kryteriach były dość ogólne i schematyczne.

Częściowo wynikało to z ograniczenia liczby słów w tekście narzuconego przez system raportowania.

Po szczegółowej analizie zespół oceniający pozytywnie ocenił wszystkie kryteria, ponieważ nie odnotowano poważnych uchybień ani braków. Dla niektórych kryteriów sformułowano natomiast rekomendacje doskonalące, których uwzględnienie pozwoli na rozwój kształcenia i funkcjonowania SZDOK w kolejnych latach.

W uzasadnieniu pozytywnej oceny SZDOK SGH w Warszawie zespół wskazał, że w SZDOK przestrzegane są standardy akademickie dotyczące zasady rzetelności badań naukowych, kształcenia i weryfikacji pracy doktorantów, współpracy z samorządem doktorantów oraz wsparcia organizacyjnego, merytorycznego, a także psychicznego dla doktorantów. Szkoła Doktorska SGH w pełni znajduje odzwierciedlenie w strategii i strukturze uczelni, a jej tożsamość jest w pełni zrozumiała. Działania na rzecz umiędzynarodowienia kształcenia i badań naukowych, w tym akredytacje renomowanych agencji międzynarodowych w obszarze ekonomii i biznesu (AACSB, AMBA i EQUIS), pozwalają na międzynarodową rozpoznawalność uczelni, a także na rozpoznawalność prowadzonej przez nią Szkoły Doktorskiej. Programy kształcenia są spójne i realizują ścieżki odnoszące się do poszczególnych dyscyplin naukowych. Uczelnia realizuje zarówno doktoraty klasyczne (akademickie), jak i wdrożeniowe. Rozwój tych dwóch ścieżek wynika zarówno z potrzeb doktorantów, jak i z kształcenia kadr dla nauki i szkolnictwa wyższego, a także z potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego. Rozwijanie współpracy z otoczeniem może przyczynić się do lepszego dopasowania tematyki badawczej do aktualnych wyzwań rynkowych oraz zwiększenia wpływu uczelni na rozwój innowacji.

III. WSPÓŁPRACA PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW

Relacje między podmiotem prowadzącym Szkołę Doktorską SGH, a Samorządem Doktorantów stanowią fundament nowoczesnego i demokratycznego modelu zarządzania jednostką. Realizacja ustawowych uprawnień doktorantów nie ogranicza się tu jedynie do formalnego dopełnienia obowiązków, lecz przybiera formę realnego partnerstwa.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi Samorząd Doktorantów jest systemowo włączany w procesy opiniotwórcze i uzgodnieniowe. Dotyczy to kluczowych dokumentów regulujących funkcjonowanie jednostki, w tym programu kształcenia oraz regulaminu Szkoły. Przedstawiciele doktorantów zasiadają na pełnych prawach w Radzie Naukowej Szkoły, pełniąc istotną rolę w organie o charakterze doradczo-opiniotwórczym. Ich aktywność w tym gremium przejawia się we współtworzeniu długofalowej strategii rozwoju Szkoły, precyzowaniu zasad przygotowania i weryfikacji indywidualnych planów badawczych (IPB), a także wypracowywaniu transparentnych kryteriów oceny śródkresowej.

Na szczególną aprobatę zasługuje wysoki stopień zaufania, jakim darzeni są przedstawiciele samorządu poprzez ich udział w pracach komisji rekrutacyjnej. Ich obecność gwarantuje nie tylko rzetelność i bezstronność doboru kandydatów, ale także pozwala na monitorowanie standardów etycznych całego procesu. Równie istotna jest obecność reprezentantów doktorantów w Senacie SGH. Dzięki temu głos środowiska naukowego najmłodszego pokolenia jest słyszalny przy podejmowaniu decyzji o znaczeniu strategicznym dla całej uczelni, szczególnie w obszarach polityki naukowej oraz dydaktycznej.

W Szkole Doktorskiej SGH wykształciły się godne naśladowania dobre praktyki współpracy, które wykraczają poza minimum ustawowe. Do kluczowych elementów tej kultury organizacyjnej z pewnością należy zaliczyć: stałe konsultacje z władzami Szkoły, które pozwalają na bieżące rozwiązywanie problemów i wymianę informacji, wpływ na decyzje finansowe, bowiem doktoranci opiniują zasady finansowania badań; oraz podział środków na działalność naukową. Na szczególną aprobatę zasługuje możliwość współdecydowania przez Samorząd o doborze kadry zarządzającej, w tym uzgadnianiu kandydatur na stanowiska kierownicze związane z obsługą i sprawami doktorantów. Nie bez znaczenia jest także funkcjonująca w Szkole dobra praktyka polegająca na opiniowaniu projektów uchwał dotyczących kryteriów oceny okresowej nauczycieli akademickich, co pozwala na realne podnoszenie standardów kształcenia i daje doktorantom realny wpływ na jakość prowadzonej w Szkole doktorskiej dydaktyki.

Pozytywnie należy ocenić fakt zapewnienia Samorządowi Doktorantów własnego budżetu, co pozwala na budowanie autonomii i realizację autorskich projektów i jest zgodne z art. 215 ust. 2 w zw. z art. 111 ust. 9 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWiN). Współpraca ta owocuje licznymi sukcesami na polu merytorycznym i społecznym, takimi jak współorganizacja szkół letnich, aktywny udział w procesach wydawniczych (monografie naukowe) czy animowanie życia integracyjnego wspólnoty doktoranckiej.

IV. INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKOŁY DOKTORSKIEJ, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ KRYTERIA USTAWOWE

- **Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja:**
Efekty uczenia się określone w programach kształcenia są zasadniczo adekwatne do kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK). Pozytywnie należy ocenić fakt, że kształcenie w SZDOK SGH opiera się na dwóch komplementarnych dokumentach: programie kształcenia obejmującym efekty uczenia się na poziomie 8 PRK oraz Indywidualnym Planie Badawczym (IPB). Procedura powołania i prace komisji rekrutacyjnej i karty egzaminów kierunkowych zostały ocenione i zaliczone do mocnych stron szkoły. Na szczególne uznanie zasługuje fakt, że SZDOK SGH podlega ocenie zewnętrznej w ramach akredytacji instytucjonalnej SGH przez międzynarodową organizację AACSB.
Kwestią wymagającą refleksji jest podział dyscypliny ekonomia i finanse na dwa rozłączne zakresy: ekonomia i finanse, dla których opracowano odrębne efekty uczenia się. Logika takiego podziału, choć formalnie dopuszczalna, rodzi pytanie o spójność struktury programowej. Rozważenia wymagałoby wprowadzenie modułu podstawowego wspólnego dla obu zakresów, tj. ekonomia i finanse, oraz odrębnych modułów specjalizacyjnych. W programach kształcenia pojedyncze zapisy dotyczące efektów uczenia się wymagają ujednolicenia redakcyjnego, w szczególności w zakresie spójnego stosowania liczby gramatycznej w odniesieniu do dyscyplin.
Indywidualne Plany Badawcze (IPB) są sformalizowane naukowo i odpowiednio ustrukturyzowane, wykazując różny poziom szczegółowości – od bardzo kompleksowych projektów badawczych (np. około 15 stron) po bardziej zwarte, lecz metodologicznie solidne opracowania (3–4 strony). Ogólnie rzecz biorąc, IPB charakteryzują się przejrzystością koncepcyjną, spójnością oraz zgodnością ze standardami badań na poziomie 8PRK.
Sylabusy wymagają uzupełnienia o aktualizację literatury przedmiotu oraz doprecyzowania tematyki godzinowej dla wybranych zajęć. Warunki zaliczenia w kartach przedmiotów powinny precyzować minimalny próg procentowy wymagany do zaliczenia. Pozytywnie ocenia się powołanie zespołów eksperckich wspierających działalność dydaktyczną szkoły.

Kryterium 1 zostało spełnione

- **Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK:**

SZDOK SGH stosuje rozbudowany wieloetapowy system weryfikacji efektów uczenia się, który obejmuje zarówno formalne zaliczenia poszczególnych zajęć, jak i ocenę postępów w pracy naukowej doktorantów. System ten obejmuje zaliczenia poszczególnych zajęć, egzamin kierunkowy z wyznaczonych treści na zakończenie części dydaktycznej, tj. drugiego roku studiów, sprawozdania roczne z przebiegu pracy doktoranta, ocenę śródkresową, służącą ewaluacji realizacji indywidualnych planów badawczych (IPB) w połowie okresu kształcenia, a także przegląd czwartego roku realizowany na początku czwartego roku kształcenia w celu ustalenia zaawansowania prac badawczych doktoranta.

Uczelnia stosuje metodykę zarządzania projektami (system wczesnego ostrzegania) w celu identyfikacji potencjalnych zagrożeń w realizacji celu, jakim jest ukończenie szkoły doktorskiej i przygotowanie rozprawy. Stosowanie kolorów na wzór świateł drogowych: od bezpiecznego, poprzez ostrzegawcze, po alarmowe, pozwala z wyprzedzeniem reagować na ewentualne problemy i umożliwia ich rozwiązywanie. Wszyscy interesariusze, tj. doktoranci, władze SZDOK, pracownicy administracji i nauczyciele, traktują ten system z powagą i oceniają go pozytywnie. Pracownicy administracji również oceniają ten system pozytywnie, bowiem mogą służyć wsparciem i zaproponować rozwiązania alternatywne w sytuacjach, gdy nie wszystko przebiega zgodnie z planem. Dziekan SZDOK przygotowuje instrukcje, które wspomagają studentów w realizacji obowiązków formalnych towarzyszących kształceniu w SZDOK. Instrukcje te odnoszą się do każdego etapu oceny i są bardzo pomocne doktorantom.

System weryfikacji efektów uczenia się pozwala ocenić realizację wszystkich zakładanych efektów, niezależnie od realizowanej dyscypliny naukowej. Jest kompleksowy, bowiem odnosi się do opanowania najnowszej wiedzy (zaliczenia zajęć, egzamin kierunkowy), kształtowania i rozwijania umiejętności badawczych (IPB, ocena śródkresowa, przegląd czwartego roku) oraz umiejętności organizacyjnych (sprawozdania roczne). Ponadto na wszystkich etapach system ten pozwala określić kompetencje społeczne doktoranta. Jest zatem spójny zarówno z celami, jak i z metodami kształcenia. Jest przy tym szczelny i pozwala na identyfikację problemu w wąskim oknie czasowym. Jest to niewątpliwie jego zaleta. Z drugiej strony, studenci realizują projekty i wyjazdy mobilnościowe, co wymaga elastyczności i indywidualizacji systemu oceniania. Zidentyfikowane przykłady pozwalają potwierdzić, że system jest wystarczająco elastyczny, aby zapewnić realizację efektów uczenia się dla zróżnicowanych potrzeb studentów w czasie kształcenia w SZDOK. Zasady weryfikacji efektów uczenia się na poziomie poszczególnych przedmiotów opisane są w ich sylabusach dostępnych w sieci SGH za pośrednictwem systemu "Oferta dydaktyczna". W przypadku sytuacji konfliktowych, związanych z zaliczeniem doktoranci mogą kierować problem do dziekanów lub jednego z dwóch pełnomocników Rektora: ds. Praw i Obowiązków Studentów i Doktorantów lub ds. Studentów i Doktorantów Cudzoziemców. Działania na rzecz wysokich standardów weryfikacji uczenia się realizowane są w trybie ciągłym. Ich efektem są stale udoskonalane zapisy instrukcji na podstawie informacji uzyskiwanych z różnych źródeł. Wprowadzone zostały zmiany do zasad zaliczeń; funkcjonuje tzw. system świateł drogowych; doskonaleniu podlega ocena śródkresowa. Ponadto w celu doskonalenia standardów weryfikacji uczenia w Szkole Doktorskiej cyklicznie realizowane są badania fokusowe z doktorantami, których celem jest uzyskanie opinii i rekomendacji na temat podnoszenia standardów.

- **Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej:**

Kryterium oceny kwalifikacji kadry, w ogólnym ujęciu, uwzględnia wszystkie obszary podlegające ocenie: adekwatność dorobku i aktywności kadry do zakresu kształcenia doktorantów; jakość działań na rzecz rozwoju zawodowego kadry. oraz rzetelność działań w celu weryfikacji kwalifikacji kadry.

Adekwatność dorobku naukowego oraz aktywności naukowej kadry do zakresu prowadzonego kształcenia doktorantów – dobór kadry, jak podano w raporcie, uwzględnia dorobek naukowy, posiadane kwalifikacje, ich zgodność z profilem SZDOK oraz reprezentowaną dyscypliną naukową. W zakresie prowadzonego kształcenia odniesiono się do przedmiotów prowadzonych przez kadrę SZDOK. Wskazano, że każdy przedmiot ma koordynatora będącego osobą z tytułem profesora lub stopniem doktora habilitowanego. Osoby te są odpowiedzialne za sylabus, zaliczenia, stronę merytoryczną zajęć oraz ich koordynację. W doborze kadry władze SZDOK kierują się określonymi wytycznymi. Według podanych informacji są to osoby o wybitnych osiągnięciach naukowych i dydaktycznych (zostało to schematycznie i jasno podane w raporcie w załącznikach dotyczących kwalifikacji kadry SZDOK). Preferowanymi koordynatorami są pracownicy posiadający co najmniej stopień doktora habilitowanego, a w uzasadnionych przypadkach funkcję tę mogą pełnić także doktorzy o najwyższej jakości dorobku naukowego.

Materiał zawarty w raporcie oraz informacje przedstawione podczas wizytacji potwierdzają silną pozycję naukową kadry w reprezentowanych dyscyplinach i obszarach badawczych. Zaprezentowane w załączniku sylwetki pracowników wskazują na zróżnicowane kompetencje umożliwiające interdyscyplinarną współpracę badawczą i dydaktyczną. Przedstawiono również konkretne dane dotyczące aktywności naukowej w latach 2019–2024.

Charakterystyka kadry w ograniczonym stopniu pokazuje wprost, w jaki sposób dorobek naukowy kadry przekłada się na osiąganie efektów uczenia się przez doktorantów. Związek ten jest raczej przedstawiony pośrednio przez wskazanie wysokich kompetencji kadry, jakości dorobku oraz organizacji procesu dydaktycznego.

W zakresie jakości działań na rzecz rozwoju zawodowego kadry potwierdzono, że szkoła podejmuje intensywne działania na rzecz rozwoju kadry i promotorów. Organizowane są spotkania i warsztaty dotyczące m.in. sprawowania funkcji promotora i procesu kształcenia, warsztaty dla kandydatów na promotorów, szkolenia w zakresie IPB i kończenia kształcenia, wniosków do programu funkcjonującego w SZDOK, składania raportów rocznych oraz dobrych praktyk promotorskich. Prowadzone są również spotkania służące wymianie doświadczeń między promotorami. Zasadą jest zapraszanie na warsztaty doktorantów razem z promotorami, co wzmacnia wspólne rozumienie procesu kształcenia i opieki promotorskiej. Przedstawiony w raporcie materiał wskazuje na wsparcie rozwoju kompetencji badawczych i dydaktycznych kadry, m.in. dzięki szkoleniom dotyczącym narzędzi przydatnych w pracy badawczej oraz przygotowywania materiałów dydaktycznych dla osób ze szczególnymi potrzebami. Tym samym potwierdzono prowadzenie działań rozwojowych i wskazano ich zakres tematyczny.

Rzetelność działań podejmowanych przez podmiot w celu weryfikacji kwalifikacji tych osób jest wysoka. Zamieszczony w raporcie opis potwierdza, że weryfikacja kwalifikacji kadry odbywa się zarówno na etapie doboru, jak i w ramach bieżącego systemu zapewniania jakości kształcenia w SZDOK. W okresie funkcjonowania SZDOK obejmującym ewaluację

wprowadzono działania usprawniające i wzmacniające proces doboru kadry, koncentrując się jeszcze silniej na kwalifikacjach.

Obszarem weryfikacji umiejętności kadry jest system zapewnienia jakości obejmujący regularną ocenę zajęć dydaktycznych, w tym ankiety i badania fokusowe. W raporcie wskazano również na regularne przeglądy kadry, co pozwoliło na wprowadzenie zmian w obsadzie dydaktycznej.

Raport potwierdza rzetelność działań w zakresie doboru i bieżącej oceny jakości pracy kadry. Nie zawiera natomiast rozwiniętego opisu hospitacji. Ten element można uznać za wymagający uwagi. Dodatkowo z informacji uzyskanych podczas wizytacji wynika, że chociaż ankiety są przeprowadzane, ich liczba zwrotu nie jest reprezentatywna. W trakcie wizytacji wskazano, że mimo braku reprezentatywności zwrotu ankiety prowadzonych zajęć oraz kadry podlegają analizie w celu wyłonienia elementów/kwestii/problemów wymagających rozwiązania lub stanowiących ryzyko dla jakości kształcenia w przyszłości.

Kryterium 3 zostało spełnione

- **Jakość procesu rekrutacji:**

Powołanie komisji rekrutacyjnej przez Rektora SGH oraz podanie jej składu do publicznej wiadomości z wyprzedzeniem zapewniają nadzór instytucjonalny. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że w skład komisji rekrutacyjnej wchodzi dwaj przedstawiciele samorządu doktorantów, co wzmacnia inluzywność i legitymizację procesu rekrutacji. Jakość, dostępność i moc prawna wewnętrznych aktów rekrutacyjnych, zatwierdzanych przez Senat SGH, spełniają wymagania ustawowe oraz standardy dobrych praktyk akademickich.

Rekrutacja ma charakter dwuetapowy i obejmuje: ocenę merytoryczną dokumentów kandydata oraz ustrukturyzowaną rozmowę kwalifikacyjną. Procedura jest otwarta dla kandydatów krajowych i zagranicznych, zgodna z zasadą niedyskryminacji i celami umiędzynarodowienia uczelni. Pozytywnie należy ocenić systematyczne doskonalenie uchwał rekrutacyjnych – w zasadzie po każdym cyklu rekrutacyjnym wprowadzane są zmiany mające na celu podniesienie jakości i transparentności selekcji.

Jednocześnie analiza uchwał rekrutacyjnych z lat 2019–2025 ujawnia istotną słabość: w uchwałach z lat 2019–2021 brak było szczegółowej punktacji przypisanej do poszczególnych kryteriów oceny – kryteria były wymienione, jednak bez precyzyjnych wartości punktowych. Dopiero począwszy od uchwały z roku akademickiego 2022/2023 wprowadzono bardziej szczegółowy opis zasad punktacji. Niemniej jednak nadal nie wprowadzono zróżnicowanej punktacji wewnątrz kategorii publikacji naukowych (brak podziału wedle wartości bibliometrycznej czasopism) ani kategorii konferencji (brak zróżnicowania ze względu na rodzaj konferencji, np. krajowej i międzynarodowej). W przypadku uczestnictwa w konferencjach oceniany jest jedynie udział czynny, co jest praktyką prawidłową, niemniej warto rozważyć gradację w zależności od zasięgu konferencji.

Doprecyzowania wymagają zasady przyznawania punktów za granty wewnętrzne i zewnętrzne – zarówno w uchwałach z roku akademickiego 2024/2025, jak i 2025/2026 brak jest szczegółowego opisu tego kryterium z podaniem rodzajów grantów kwalifikujących się do oceny.

Kryterium 4 zostało spełnione

- **Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej:**
Na podstawie informacji zawartych w raporcie samooceny, Szkoła Doktorska SGH ustanowiła dobrze ustrukturyzowany, przejrzysty i zorientowany na jakość system opieki promotorskiej, silnie zakorzeniony w przepisach krajowych i uzupełniony o wewnętrznie określone kryteria jakości. Procedury powoływania promotorów są jasno uregulowane, wieloetapowe i oparte na kompetencjach, obejmują weryfikację przez panele eksperckie i rady dyscyplin oraz są wspierane przez limity obciążenia promotorskiego, co odzwierciedla świadomą troskę o utrzymanie odpowiedniej zdolności do sprawowania opieki.
Model opieki promotorskiej wykazuje dojrzałość instytucjonalną i elastyczność, w szczególności poprzez możliwość powoływania promotorów pomocniczych i współpromotorów w przypadkach wymagających komplementarnych kompetencji. Opieka promotorska jest wyraźnie ujmowana jako partnerstwo dostosowane do potrzeb badawczych doktoranta, przy czym seminarium doktorskie pełni rolę centralnego, ciągłego mechanizmu wsparcia i integracji akademickiej. Systematyczne uwzględnianie pracy promotorskiej w pensum dydaktycznym dodatkowo wzmacnia formalny status opieki. Jednocześnie, choć system kładzie silny nacisk na jakość procesów, informację zwrotną oraz wczesną interwencję, raport dostarcza bardziej ograniczonych dowodów dotyczących wskaźników zorientowanych na rezultaty, które umożliwiłyby pełniejszą ocenę skuteczności różnych modeli opieki promotorskiej. Ogólnie rzecz biorąc, system odzwierciedla wysokie standardy organizacji, wsparcia i responsywności, porównywalne z dobrymi praktykami w uznanych europejskich szkołach doktorskich, pozostawiając jednocześnie przestrzeń do dalszego wzmocnienia poprzez zwiększenie przejrzystości wyników i oddziaływania.

Mocne strony opieki naukowej i systemu wsparcia:

- Jasna, przejrzysta i wieloetapowa procedura powoływania promotorów, wykraczająca poza minimalne wymagania ustawowe.
- Wyraźne kryteria jakościowe dla promotorów, w tym aktywność naukowa i dorobek publikacyjny oraz limit obciążenia promotorskiego.
- Elastyczny model opieki umożliwiający współpromotorstwo i uzupełniające się kompetencje, z formalnym uzasadnieniem i nadzorem.
- Silny nacisk na partnerstwo, indywidualizację oraz ciągłą interakcję poprzez obowiązkowe seminaria doktorskie.
- Systematyczne szkolenia i rozwój zawodowy promotorów, w tym komponenty międzynarodowe i metodologiczne.
- Silne wsparcie instytucjonalne dla inkluzywności, równości i równowagi między życiem zawodowym a prywatnym.

Obszary do poprawy:

- Ograniczona prezentacja zagregowanych wskaźników wynikowych (np. średni czas uzyskania stopnia według promotora, wskaźniki ukończenia według modelu opieki), które umożliwiłyby bardziej oparte na danych oceny skuteczności opieki.
- Rola, obowiązki i kryteria oceny promotorów pomocniczych mogłyby zostać bardziej ustandaryzowane i wyraźniej przedstawione doktorantom.
- Mimo rozbudowanych mechanizmów informacji zwrotnej, raport w ograniczonym stopniu pokazuje, w jaki sposób wyniki tej informacji przekładają się na konkretne działania naprawcze

na poziomie promotorów.

- Większa formalizacja minimalnych standardów zaangażowania promotorskiego (np. orientacyjna częstotliwość spotkań) mogłaby zmniejszyć zróżnicowanie pomiędzy promotorami.
- Współpromotorstwo międzynarodowe istnieje, lecz jego skala jest stosunkowo ograniczona; dalsze rozszerzenie mogłoby wzmocnić globalną integrację badań.
- Bardziej przejrzyste przedstawienie długoterminowego wpływu działań na rzecz równości i inkluzyjności na przebieg studiów doktoranckich i ich rezultaty wzmocniłoby głębię ewaluacji.

·
Kryterium 5 zostało spełnione.

- **Rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej:**

Ocena śródkresowa w SZDOK SGH jest prowadzona w sposób zgodny z art. 202 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWiN), dotyczącym bezpośrednio realizacji Indywidualnego Planu Badawczego. Zasady przeprowadzania oceny śródkresowej są sformalizowane i dostępne w Regulaminie SZDOK SGH (art. 19), a dziekan ustala szczegółowe instrukcje w formie odrębnych dokumentów. Skład komisji oceny śródkresowej oceniono jako prawidłowy. Na szczególne uznanie zasługuje fakt, że w składzie komisji śródkresowych uwzględniani są zewnątrzni członkowie będący pracownikami uczelni zagranicznych, co stanowi dobrą praktykę i podnosi prestiż oraz obiektywizm procesu oceny. Dokumentowane są notatki ze spotkań komisji, a oceny śródkresowe są zgodne z realizacją IPB. Jednakże analiza instrukcji do oceny śródkresowej z kolejnych lat (2021, 2022, 2023, 2024) ujawnia powtarzający się brak: żadna z instrukcji nie określa wymaganej struktury rozmowy doktoranta z komisją, zarówno z udziałem promotora, jak i bez niego. Jest to element wymagający jednoznacznego uregulowania w każdej kolejnej edycji instrukcji. Rozmowa z komisją i bez promotora stanowi odrębne narzędzie diagnostyczne, a brak zdefiniowanej struktury ogranicza porównywalność ocen pomiędzy poszczególnymi komisjami. Dodatkową kwestią wymagającą uwagi jest znaczna niejednorodność arkuszy oceny wyników śródkresowych – zarówno pod względem liczby stron, treści, jak i struktury – między różnymi komisjami i rocznikami. Ujednolicenie formularzy oceny wzmocniłoby transparentność i rzetelność procesu. Wyniki ewaluacji śródkresowej były konsekwentnie pozytywne i odpowiadały celom badawczym oraz ramom metodologicznym określonym na początku studiów doktoranckich. Strategia upowszechniania wyników badań jest dobrze sformułowana i obejmuje udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, a także publikacje w recenzowanych czasopismach naukowych. Komponent planowania finansowego jest jasno określony i uzasadniony, z uwzględnieniem zróżnicowanych źródeł finansowania, w tym grantu dziekańskiego Szkoły Doktorskiej SGH, programu MNiSW, NCN, grantów z funduszu wyszehradzkiego oraz innych konkurencyjnych programów finansowania. Występują pewne różnice pomiędzy planami w zakresie przywołyiwanych aspektów finansowych; niektórzy doktoranci wskazują wyższy poziom środków finansowych (np. 2000 euro), podczas gdy inni dysponują kwotą około 1500 euro. Podczas gdy część doktorantów zaprezentowała wybrane rozdziały na etapie oceny śródkresowej, inni osiągnęli już znaczące rezultaty badawcze, w tym publikacje w renomowanych czasopismach naukowych oraz aktywny udział w krajowych i międzynarodowych wydarzeniach naukowych.

Kryterium 6 zostało spełnione

- **Umiejdzynarodowienie:**

Na podstawie przedstawionych informacji umiejdzynarodowienie w Szkole Doktorskiej SGH jest ujmowane w sposób spójny, strategiczny oraz zorientowany na trwałość jako element długofalowego rozwoju Szkoły, a nie jedynie cel ilościowy. Stopniowe podejście przyjęte przez SZDOK SGH odzwierciedla rozumienie umiejdzynarodowienia jako procesu uczenia się instytucjonalnego, budowania potencjału oraz konsolidacji sieci współpracy, wspieranego przez zewnętrzne instrumenty finansowe, takie jak program NAWA STER.

Szkoła Doktorska zapewnia silne międzynarodowe środowisko akademickie, łącząc zaangażowanie pracowników SGH aktywnych na arenie międzynarodowej z systematycznym udziałem zagranicznych naukowców w dydaktyce, opiece promotorskiej, seminariach oraz wydarzeniach naukowych. Postępująca anglicyzacja programu kształcenia, możliwość realizacji kształcenia doktoranckiego oraz obrony rozprawy doktorskiej w języku angielskim, a także rosnący udział krajowych doktorantów w ścieżkach anglojęzycznych wskazują, że umiejdzynarodowienie ma charakter strukturalny, a nie ogranicza się do wyodrębnionej grupy studentów zagranicznych.

Udział w uznanych międzynarodowych sieciach (EDAMBA, CIVICA) oraz aktywne zaangażowanie w ich zarządzanie i działalność akademicką świadczą o widoczności i wiarygodności instytucji poza kontekstem krajowym. Możliwości mobilności międzynarodowej dla doktorantów i kadry, mimo wpływu czynników zewnętrznych, są wyraźnie zintegrowane z Indywidualnymi Planami Badawczymi i przynoszą wymierne rezultaty naukowe, w tym publikacje oraz trwałe partnerstwa badawcze.

Jednocześnie mimo że przedstawione wskaźniki potwierdzają poziom wyższy od średniej krajowej, umiejdzynarodowienie jest nadal nierównomiernie rozłożone wśród doktorantów – mobilność oraz wspólnymotorstwo międzynarodowe koncentrują się wciąż w stosunkowo niewielkiej części grupy. Ogólnie rzecz biorąc, SZDOK prezentuje solidne i dobrze wspierane ramy umiejdzynarodowienia, z wyraźnymi dowodami wpływu, przy czym dalszy rozwój może koncentrować się na pogłębianiu strukturalnych form integracji międzynarodowej, takich jak wspólne doktoraty oraz systemowe wspólnymotorstwo.

Mocne strony:

- Jasne strategiczne rozumienie umiejdzynarodowienia jako procesu długofalowego i zrównoważonego.
- Silne zaangażowanie międzynarodowe kadry akademickiej oraz regularny udział zagranicznych naukowców w dydaktyce i opiece promotorskiej.
- Rosnący udział zajęć realizowanych w języku angielskim oraz rosnące wykorzystanie języka angielskiego w rozprawach i obronach.
- Aktywny udział w uznanych sieciach międzynarodowych (EDAMBA, CIVICA), w tym na poziomie zarządczym.
- Integracja mobilności międzynarodowej z indywidualnymi planami badawczymi oraz jej wymierne efekty naukowe.
- Kompleksowe wsparcie administracyjne, akademickie i integracyjne dla doktorantów zagranicznych.
- Skuteczna rekrutacja międzynarodowa (ok. 20% doktorantów zagranicznych).
- Systemy zachęt i programy stypendialne wspierające trwałość umiejdzynarodowienia.

Obszary do poprawy:

- Ograniczone dowody na systematyczne monitorowanie efektów dydaktycznych i badawczych wynikających bezpośrednio z działań umiędzynarodowienia.
- Współpromotorstwo międzynarodowe oraz wspólne doktoraty mają wciąż ograniczoną skalę i wymagają dalszego rozwoju.
- Dalsza formalizacja ścieżek anglojęzycznych we wszystkich dyscyplinach mogłaby ograniczyć istniejące różnice.
- Udział w sieciach międzynarodowych mógłby być silniej wykorzystywany do tworzenia wspólnych modułów dydaktycznych i programów mobilności.
- Formy mobilności dla doktorantów pracujących zawodowo.
- Ograniczona analiza długookresowa dotycząca ukończenia studiów i karier doktorantów zagranicznych.
- Strategia rekrutacji mogłaby być bardziej ukierunkowana na wybrane regiony lub partnerów strategicznych.
- Długoterminowa stabilność finansowa części inicjatyw mogłaby zostać wyraźniej określona.

Kryterium 7 zostało spełnione.

- **Skuteczność kształcenia doktorantów:**

Skuteczność kształcenia doktorantów w SZDOK SGH należy ocenić pozytywnie, z dostrzeżeniem zarówno wyraźnych mocnych stron, jak i obszarów wymagających dalszego monitorowania. Aktywność publikacyjna doktorantów zasługuje na pozytywną ocenę – doktoranci publikują artykuły naukowe w uznanych czasopismach, w tym w periodykach indeksowanych w bazach ze wskaźnikiem IF, co świadczy o wysokiej jakości prowadzonej działalności naukowej. Doktoranci uzyskiwali granty badawcze, w tym granty Dziekana, a ich aktywność konferencyjna stanowi kolejny wskaźnik rzeczywistego zaangażowania w środowisko naukowe. Szkoła wspiera doktorantów realizujących programy doktoratów wdrożeniowych, a skuteczność tej ścieżki kształcenia stanowi dodatkowy element monitorowania. Wymagana jest analiza skuteczności kształcenia w rozróżnieniu między doktorantami polskimi a zagranicznymi oraz między doktorantami w ramach programu doktoratów wdrożeniowych, ponieważ specyfika tych grup może generować odmienne wskaźniki efektywności. Dane dotyczące łącznej liczby doktorantów uczestniczących w konferencjach oraz liczby konferencji winny być udokumentowane i przedstawione w syntetyczny, porównywalny sposób.

Kryterium 8 zostało spełnione

V. OPINIA KOŃCOWA I REKOMENDACJE

Ocena końcowa: pozytywna.

Na podstawie informacji dostępnych w Raporcie Samooceny oraz wizytacji w siedzibie Szkoły Doktorskiej SGH, podczas której przeprowadzono rozmowy z przedstawicielami ewaluowanego podmiotu, władz uczelni, doktorantami i kadrą akademicką oraz dokonano analizy dokumentacji związanej z procesem kształcenia w szkole doktorskiej, Zespół ocenia pozytywnie proces kształcenia w Szkole Doktorskiej SGH. Wszystkie kryteria ewaluacji jakości kształcenia wyszczególnione w art. 261 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* z 20 lipca 2018 r. (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późn. zm.) uznaje się za spełnione.

Zespół ogólnie dobrze ocenił realizację procesu kształcenia w szkole doktorskiej i nie dopatrywał się znaczących uchybień w tym zakresie. Niemniej jednak w niniejszym raporcie przedstawiono rekomendacje w obszarach związanych z poszczególnymi kryteriami ewaluacji. Mają one charakter sugestii dla władz SZDOK SGH dotyczących potencjalnych kierunków zmian i działań w celu dalszego doskonalenia procesu kształcenia.

Wyrażając poparcie dla działań Uczelni w zakresie stanu i perspektyw rozwoju SZDOK SGH, Zespół Oceniający proponuje rozważenie szeregu działań doskonalących w obrębie każdego kryterium. W związku z tym Zespół rekomenduje, co następuje:

Mimo bardzo wysokiej oceny zaangażowania doktorantów w prace organów kolegialnych i komisji, należy zasygnalizować pewien dysonans w postaci braku systemowej gratyfikacji dla doktorantów biorących udział w pracach komisji rekrutacyjnych do Szkoły za rzetelnie wykonywaną pracę na rzecz uczelni. Doktoranci za swoją działalność, np. jako senator doktorancki lub członek rady samorządu doktorantów, otrzymują punkty, które mogą przyczynić się do zwiększenia stypendium doktoranckiego w SGH. Wobec powyższego i braku systemowej gratyfikacji za działalność doktorantów przy pracach komisji rekrutacyjnych, rekomenduje się wprowadzenie form premiowania aktywności doktoranckiej za prace w komisjach rekrutacyjnych, np. poprzez poszerzenie aktualnego katalogu przyznawania punktów doktorantom o tych, którzy biorą udział w pracach komisji rekrutacyjnych do szkoły doktorskiej, co dodatkowo może wzmocnić profesjonalizację pełnionej funkcji.

Rozważenie połączenia efektów kształcenia dla zakresu ekonomii i finansów, przy zachowaniu odrębnych ścieżek kształcenia lub poprzez wprowadzenie wspólnego modułu podstawowego z odrębnymi ścieżkami specjalizacyjnymi.

Aktualizację literatury i doprecyzowanie tematyki godzinowej w sylabusach – zwłaszcza w przypadku zajęć, w których literatura pochodzi sprzed 10 lat lub jest niekompletna.

Uzupełnienie warunków zaliczenia w kartach przedmiotów o informację o minimalnym progu procentowym wymaganym do zaliczenia.

Opracowanie i wdrożenie standaryzowanych (opartych na danych) kryteriów oceniania dla kluczowych etapów ewaluacji w celu zapewnienia spójności i przejrzystości.

Zapewnienie ustrukturyzowanej pisemnej informacji zwrotnej systematycznie przekazywanej doktorantom na każdym etapie oceny.

Wzmocnienie indywidualizacji oceniania, w szczególności w odniesieniu do mobilności, badań interdyscyplinarnych oraz niestandardowych ścieżek badawczych.

Zapewnienie szkoleń oraz sesji kalibracyjnych dla promotorów i osób oceniających w celu zwiększenia spójności ocen.

Wzmocnienie jasnych i dostępnych procedur odwoławczych oraz rozwiązywania sytuacji konfliktowych, wraz z określeniem terminów ich realizacji.

Ścisłejsze powiązanie badań naukowych, w tym projektów badawczych realizowanych przez osoby prowadzące zajęcia w SZDOK SGH, i ich wyników z efektami uzyskiwanymi przez doktorantów.

Wprowadzenie sformalizowanej procedury wyboru promotorów i systematycznej weryfikacji ich dorobku i zaangażowania.

Integrację hospitacji zajęć prowadzonych w SZDOK i analizy wyników.

Wprowadzenie szczegółowej, zróżnicowanej punktacji za publikacje naukowe z uwzględnieniem wartości bibliometrycznej czasopism (np. indeksacji w Web of Science lub Scopus, wartości IF). Zróżnicowanie punktacji za udział w konferencjach ze względu na zasięg (krajowa/międzynarodowa) i charakter udziału (aktywny/bierny).

Doprecyzowanie wykazu grantów wewnętrznych i zewnętrznych kwalifikujących się do oceny punktowej w procesie rekrutacyjnym.

Opracowanie i systematyczne publikowanie zagregowanych wskaźników zorientowanych na rezultaty dotyczące opieki promotorskiej (np. wskaźniki ukończenia studiów, czas uzyskania stopnia oraz rezultaty badawcze według modelu opieki), w celu umożliwienia bardziej opartej na danych oceny skuteczności opieki.

Dalszą formalizację i standaryzację ról, obowiązków oraz kryteriów oceny promotorów pomocniczych i współpromotorów, zapewniając większą przejrzystość dla doktorantów i spójność pomiędzy dyscyplinami.

Wzmocnienie mechanizmów łączących informacje zwrotne od doktorantów z konkretnymi działaniami rozwojowymi dotyczącymi opieki promotorskiej, w tym ukierunkowanymi szkoleniami lub wsparciem dla promotorów tam, gdzie jest to konieczne.

Wdrożenie systematycznego wykorzystania specjalistycznych narzędzi informatycznych do wykrywania podobieństw, zapobiegania plagiatowi oraz identyfikacji tekstów wspomaganych przez AI, zintegrowanych z procesami opieki i oceny doktorantów w celu zapewnienia rzetelności akademickiej i przejrzystości.

Wprowadzenie – we wszystkich przyszłych instrukcjach oceny śródkresowej – precyzyjnego opisu obowiązkowej struktury rozmowy doktoranta z komisją – zarówno z udziałem promotora, jak i bez promotora.

Ujednolicenie arkusza oceny wyników śródkresowych pod względem liczby stron, treści i struktury, tak aby zapewnić porównywalność ocen między komisjami.

Dołączenie do dokumentacji oceny śródkresowej zewnętrznej recenzji pracy doktoranta, co stanowiłoby dodatkowy element zapewnienia jakości i obiektywizmu.

Dalszy rozwój i instytucjonalizację strukturalnych form umiędzynarodowienia kształcenia doktorantów, w tym wspólnych doktoratów oraz systemowego współpromotorstwa międzynarodowego.

Opracowanie kompleksowego systemu monitorowania efektów umiędzynarodowienia, w szczególności jego wpływu na jakość badań, przebieg kształcenia oraz ścieżki kariery doktorantów.

Wzmocnienie strategicznego wykorzystania sieci międzynarodowych (EDAMBA, CIVICA) poprzez rozwój wspólnych modułów dydaktycznych, skoordynowanych programów mobilności oraz

inicjatyw doktorskich.

Opracowanie i regularne publikowanie zbiorczego zestawienia wskaźników skuteczności kształcenia z podziałem na: doktorantów polskich i zagranicznych, doktorantów realizujących doktoraty wdrożeniowe oraz poszczególne dyscypliny.

Systematyczne dokumentowanie i raportowanie liczby doktorantów uczestniczących w konferencjach naukowych (krajowych i międzynarodowych) wraz z liczbą wydarzeń, w których brali udział.

Analizę korelacji między aktywnością grantową i publikacyjną doktorantów a terminowością wszczęcia postępowania doktorskiego w celu identyfikacji dobrych praktyk i obszarów ryzyka.

VI. OCENA I UZASADNIENIE

Ocena końcowa:
pozytywna

Uzasadnienie:

W Szkole Doktorskiej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (SD SGH) wszystkie kryteria wyodrębnione w procesie ewaluacji zostały spełnione i pozytywnie ocenione przez Zespół Oceniający. Szczegółowe informacje przedstawiono w poszczególnych częściach raportu z ewaluacji. Pojawiające się uwagi oraz zidentyfikowane braki nie zakłócają całościowego procesu funkcjonowania SD SGH. Zespół Oceniający przedstawił w raporcie rekomendacje, których wdrożenie pozwoli na podniesienie jakości procesu kształcenia w szkole doktorskiej. Członkowie Zespołu jednomyślnie stwierdzili, że proces kształcenia doktorantów w Szkole Doktorskiej SGH w Warszawie zasługuje na ocenę pozytywną. Proces ten cechuje się spójną organizacją, wysokim poziomem merytorycznym oraz zaangażowaniem kadry akademickiej, co sprzyja podnoszeniu jakości kształcenia i rozwojowi doktorantów.

Zespół Oceniający rekomenduje przeprowadzenie kolejnej ewaluacji Szkoły Doktorskiej prowadzonej przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie za 6 lat, zgodnie z art. 259 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.).

System Ewaluacji Szkół Doktorskich jest finansowany
ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

KEN

2023-2027

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

OŚRODEK
PRZETWARZANIA
INFORMACJI
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY